

ALBA IULIA II.

În ziarul *Dimineața*, în Nrul din 20 Martie, a apărut sub semnul întrebării un articol sub titlul „Se unifică bisericile?” înțelegând pe cea unită și ortodoxă din Ardeal.

După cum să vede un greco-catolic înfierbântat s'a și grăbit, ca să dea răspunsul de neputință provocându-se la conștiința religioasă a credincioșilor, care nu poate fi obiect de târgulă, decretându-se dela masa verde sau albă, că mai multe milioane de oameni să se închine într'o dimineață la alt altar.

Subscrisul, care pe urma acestui fapt, sub raport material, nu am nimic de profitat nici de pierdut, mă simt în drept a mă declara cu toată obiectivitatea.

Din istorie știm, că din motive politice și dinastice, prin violență și înșelăciune, Habsburgii au înjugat la carul lor politic o parte a strămoșilor noștri, făcându-i cu forța greco-catolici, răpind totodată metropolia Bălgradului, dimpreună cu averile ei, pe care Mihai Viteazul o restaurase și înzestrase.

Dacă vom cerceta cu deamănuntul toate actele unirei, vom descoperi din acestea, că nimenea din popor nu a fost întrebat, că vrea aceasta unire, ci pur și simplu credincioșii au fost declarați de uniți dela masa albă sau verde, iar cei cari nu s'au supus, decretați de rebeli și încarcerați.

În decursul timpului de 232 ani însă neamul românesc a rămas în suflet unitar, persistând fidel în legea românească, care a fost mândria și tăria neamului românesc în acest timp.

Cele patru puncte ale unirei, supremația papei, purgătorul, filioque și azima au rămas puncte teoretice și sunt teoretice și azi, dar numai pentru conducători, căci filioque nu a

fost introdus nici chiar de metropolitul Blajului, decum de alții; prescura românească era prescura proverbială, a rămas în forma ei milenară, supremația papei nu a interesat pe nime, cu atât mai puțin purgătorul, prin urmare dacă sufletul românesc în tot cuprinsul său este unitar, atunci la ce două organizații bisericești cu unul și acelaș scop, dar cu metode deosebite?

Și ca să nu fie nici un atentat la conștiința credincioșilor, deși moși și strămoși nu au fost întrebați, să fie întrebați cel prezenți, că voiesc sau ba reunirea bisericilor.

Majestatea Sa Regele Carol al doilea, Domnul și Stăpânul cetății Bălgradului și a tuturor teritoarelor metropoliei Bălgradului, urmașul leguit al lui Mihai Viteazul, prin ministerul cultelor *va chema poporul românesc* al metropoliei Bălgradului, prin reprezentanții săi, conform legii bisericești a bisericii ortodoxe, la Alba Iulia, în cetatea lui Mihai, ca într'un congres național bisericesc să declare reunirea bisericilor, în baza acestei hotărâri Sfântul Sinod va fi conchemat în cetatea lui Mihai, ca astfel capul văzut a bisericii ortodoxe române, patriarhul tuturor Românilor, să primească la sinul său pe urmașul lui Atanasie și pe frații lui rătăcitori de 232 ani, când metropolitul Blajului va fi reintrodus din partea urmașului lui Mihai Viteazul cu cinstea și mărirea cuvenită în scaunul metropoliei lui Mihai și astfel am desăvârși cel mai mare capitol a istoriei contemporane a neamului românesc, fără nici un atentat la conștiința religioasă a nimănui.

Mari resoane de stat ne îndreptățesc a pleda pentru această cauză.

Înainte de toate vom sista pentru vecnicie ori ce luptă între frați, prin urmare se delătură ori ce proselitism religios la neamul românesc, ne vom afla cu toții într'o tabără, în tot minutul și la toate împrejurările, ca astfel cu puteri unite să putem fi reasezați în drep-

turile noastre pierdute în decursul secolelor. O biserică unică, un cuvânt, o răsuflare, va putea ține piept aci în Ardeal cu minoritățile, cu catolicismul maghiarizător, care și azi face ravagii extraordinare în orașele noastre, numai așa vom putea lupta cu sectarismul, comunismul și toate curentele, cari amenință din temelie viața statului nostru.

Patronul bisericii noastre românești este însuși neamul românesc în organizația sa de stat, acest mare patron este îndreptățit, ca în numele lui Dumnezeu să pretindă, dela conducătorii săi, ca iertând unul altuia păcatele, să probeze a institui cele mai perfecte norme de viață pentru fericirea generațiilor viitoare.

Prin urmare, conduși de cel mai înalt spirit de reconciliere morală, fără a căuta învingători și învinși, pentru a sgudui în fața faptului măreț întreg neamul românesc, se impune fiecăruia dintre conducătorii acestui stat a conlucra pentru desăvârșirea acestei idei.

În treacăt probleme de ordin material.

Neamul românesc, sleit în decursul secolilor, scos cu desăvârșire din viața orășenească, s'a catolicizat și maghiarizat cu desăvârșire și azi, când este stăpân pe pământul strămoșesc, se vede culturalmente și bisericește exilat din viața orășenească.

Multe miliarde grele sunt necesare, ca să edifice biserici în orașele noastre din Ardeal, ca astfel să putem cultiva sufletește pe acei, cari ca funcționari, ca liber profesioniști, ca militari, ca școlari sau în ori ce altă calitate, au năvălit la orașele, cari până la unirea politică erau închise pentru ei. Oare între așa împrejurări înaltul patron, neamul, va putea face față prin edificare de biserici și susținere de instituții în dublu exemplar? Cred că nu.

Nu mai amintesc de bisericile munților apuseni, cari la prima suflare de vânt să îmburdă; nu amintesc de bisericile din secuime, cari au fost închise, înainte de aceasta cu 30—40 ani și cari nu s'au redeschis nici azi după 14 ani de domnie românească; nu mai amintesc de preoții Ardealului muntos, cari duc viața în cea mai neagră mizeria, ci țin să amintesc, că în frățescă unire sufletească vom fi în stare să îndulcim asperitățile spirituale și materiale.

La o parte deci cu ura și patima în aceasta cauză atât de însemnată, deschideți toți larg porțile inimii voastre și primiți cu sfințenie aceasta ideea sublimă.

Dr. Sabin Dan
advocat Buteni

Lupta pentru Adevăr.

În lume toate se mișcă, spunea un interpret al fenomenelor din natură, — și mărturisea un mare adevăr, căci viața este imposibilă fără mișcare. Ce s'ar alege de universul acesta minunat, dacă într'un bun moment ar înceta de a se mai mișca? Să se oprească soarele, sau chiar și numai trenurile și trăsurile de transport?!.. ar fi o adevărată catastrofă.

Tot ce trăește, se mișcă. Mișcarea înseamnă viață, comoditatea și odihna duc la moarte. Acest principiu îl tălmăcește întreagă filozofia vieții contemporane.

Abstracțiile făcând de practicisul și pragmatismul american, cugetarea și viața europenilor încă se mișcă pe terenul realizărilor active, imediate. Comunismul rusesc și fascismul fraților italieni este fructul acțiunii și a mișcării intense. Forța și a unuia și a celuilalt este energia activă, lupta.

Filosoful german R. Eucken spune că există în lume o spiritualitate latentă, care devine conștientă printr'o vie activitate din partea omului. Evident, și aici este vorba de același principiu de doctrină activă, dinamică.

La noi acest fel de filozofie este reprezentat prin personalismul energetic a d. prof. Rădulescu-Motru, la baza căruia stau aceste două realități, cari reprezintă forța vie: personalitatea omului și energia spirituală, creatoare.

Creștinismul a cunoscut și a realizat încă dela început taina acestui secret al succesului. Mântuitorul nostru a zis: „Eu vă trimit“.., deci „mergeți“, „propoveduiți“, „iubiți“, „priveghiați“, „rugați-vă“, „în-drăzniți“, ș. a. m. d. Sfinții apostoli, când au revoluționat lumea prin răspândirea evangheliului, nu au făcut altceva decât au trăit și au aplicat aceste porunci ale Mântuitorului nostru Isus Hristos, prin neodihnită și neîncetată luptă și mișcare. Sf. Pavel își aștepta în-cununarea vieții, la bătrânețe, tocmai după „lupta cea bună“ pe care a purtat-o „ca un bun ostaș alui Hristos“.

Dacă rațiunile, prin cari s'a impus creștinismul primar, sunt valabile și astăzi, dacă activitatea apostolică s'a desfășurat prin eroica luptă pentru credință și adevăr, și dacă în prezent filozofia și doctrinele sociale și politice conțin o bună parte de element dinamic, prin care se afirmă și triumfă, — atunci necondiționat trebuie să acordăm tot creditul și toată atențiunea metodelor și mijloacelor cari dețin misterul succesului practic.

Acest Mister, foarte puțin misterios, este la îndemâna tuturor: mișcarea și lupta, dușmanele neîmpăcate ale comodității și a lenii. Mișcare și iară mișcare, luptă și iar luptă, iată porunca și lozincă vremii noastre.

A continua sistemul plângerilor și așteptărilor vagi după timpuri mai bune, înseamnă a ne depărta de viață și a înstrăina și mai mult lumea de noi și de biserică.

Este de admirat tenacitatea cu care se organizează și se răspândesc curentele extremiste, sociale și sectare. Lupta noastră cu aceste duhuri slăbănoage și puteri ale stăpânitorilor întunerecului veacului de acum va fi cu atât mai asigurată, cu cât rezistența o organizăm mai întâi în conștiința noastră, apoi în conștiința masei, care formează puterea, armata noastră de luptă. Și acest lucru se poate face prin... mișcare.

Ceeace fac adversarii noștri, să facem și noi, bine înțeles, fără să evadăm din spiritul și din litera scripturilor noastre și mai ales fără să atingem primatul „datorilor“ pastorale și misionare, față de „drepturile“ și principiile pe cari le propunem sau apărăm.

Mai întâi Hristos și Evanghelia. Celelalte urmează, nu primează. Așa cere apostolatul.

Dar mișcarea pentru împărăția lui Dumnezeu pe pământ și lupta pentru Cuvântul lui Dumnezeu presupune o fericită și binecuvântată armă de luptă. Anume: desinteresata dragoste de adevăr,.... după cum vom vedea...

Pr. Il. V. Felea.

Predică la Duminica III-a din post.

„Cel ce vrea să vină după mine să se lapede de sine, să-și ia crucea sa și să-mi urmeze mie“.

Iubiți Creștini,

Hristos, Adevărul, viază în sfânta noastră biserică dela întemelirea ei pe pământ. De nouăsprezece veacuri și mai bine El este idealul, pilda vie, de viață pentru sufletele bunilor creștini.

La o viață morală superioară ne chiamă El pe toți.

Glasul Lui s'a îndreptat și se îndreaptă și azi către toți creștinii din lume, dar puțini îl ascultă și urmează. El este doar mai aproape de sufletele mai sensibile sau celea încercate de loviturile sorții, cari caută mângăiere, un scut, un razim într'insul.

Fiind noi slabi, neputincioși, iar Iisus idealul moral perfect — deși nu-L putem imita întocmai în faptele noastre, — îl putem în schimb urma, îl putem apropria.

Dar nici măcar aceasta nu o facem, pentru că ferecați de bucuriile acestei lumi, ochii minții noastre cei sufletești nu sunt îndreptați spre El, nu trăiesc pentru El, nu-L văd pe El. Omul este prea stăpânit, prea plin de sine; ca să audă glasul Lui, care ne chiamă necontent: „Cel ce vrea să vină după mine să se lapede de sine, să-și ia crucea sa și să-mi urmeze mie“.

„Să se lapede de sine“ aceasta este condiția primă, pe care o impune Iisus aceluia, ce vrea să-L urmeze. Omul, care se iubește pe sine mai mult decât adevărul, nu poate trăi creștinește, căci acest om își iubește mai mult slăbiciunile sau patimile sale, decât pe însuși Dumnezeu, care este adevărul.

Intr'un spital au venit odată doi bolnavi. Amândoi aveau câte o rană la picior. Și venind medicul la ei să-i cerceteze, văzând rana unui bolnav a zis: „Dacă nu o ardem azi, mâine e prea târziu“. Și așa zicând îndată a ars rana și a trecut apoi la celalalt. Bolnavul al doilea, când a văzut cât de mult s'a vătărat tovarășul lui, și-a zis: „Am să arat doctorului piciorul cel sănătos“ și așa a și făcut. Au trecut câteva zile după vizita doctorului și bolnavul cel operat s'a vindecat, iar celalalt, care nu voise să-și ardă rana, a murit.

Cel ce a suferit s'a vindecat.

Dar nu numai corpul este cuprins de rane.

Păcatele, slăbiciunile sunt rane, pete pe suflete. Fără suferințe nu se pot vindeca ranele trupesti. Indolte sunt suferințele noastre, când pătimim sufletește.

Boalele sufletești sunt legate de anumite plăceri. Voind să ne vindecăm de acestea rane sufletele, trebuie să renunțăm la plăcerile de cari sunt legate, iar renunțarea împreună cu suferință este biruința cea mare, este lăpădarea de sine. Fără suferință nu ne putem închipui o schimbare, o leșire a sufletului din prinsoarea patimilor.

În suferință se oțlesc în noi multe puteri, cari altminteri ar rămânea părăginite, prin suferință învățăm și vedem multe lucruri, față de cari altfel am fi orbi.

Nimeni nu dorește nefericirea, dar ea ne poate ajunge. Un suflet creștinesc însă chiar sub biciul chinuitor al sorții, al încercărilor cerești sau al răutății omenești, poate să-și facă, din suferință, prilej convenit spre a se oțeli sufletește. Astfel suferința poate ajunge un dar binecuvântat pentru un creștin.

În nenumărate cazuri ne pot ajunge lovituri. Să luăm un caz, care poate să fie mai actual: Intr'o familie se ivesc bunăoară mari lipsuri bănești. Unde este în această stare de sărăcie prilejul unui profit moral? — se pune acum întrebarea.

În aceea, că lipsa va lega mai strâns pe toți membrii familiei și între ei începe o întrecere în lăpădarea de sine și în renunțare, care-i înalță și le întărește moralul pentru toată viața. Folosul moral dintr'o astfel de nenorocire mai stă și în aceea, că putem cunoaște nevoile și valorile vieții la vreme, ceeace ne face mai tari în luptă cu loviturile sorții și mai îngăduitori față de slăbiciunile altora.

Cât sunt de duloase și pline de gingașie semnele de atenție ale unui membru al familiei față de alt membru al ei în astfel de stări, semne, pe cari le fac în câte o bucată mai bună, într'o hăinuță sau alt semn, sau renunțare în favorul celui iubit.

Furtuna curăță alerul, înprospătează și înviorază natura. Suferința curăță sufletul de înclinări păcătoase, deșteptând într'ânsul cuget evlavios, făcând pe om să se pocăiască și să devie slujitor zelos și iubitor al lui Dumnezeu. Câte suflete n'ar fi câștigat o viață superioară morală fără suferință. Maria Egipteanca, Sf. Ecaterina sunt vii exemple în aceasta privință.

În sufletele noastre sunt puteri, cari numai în timp de suferință se trezesc și încep să strălucească cu adevărat, ca stelele, cari nu se văd ziua în lumina soarelui, ci numai după apusul soarelui, în întunecul nopții.

Suferința este crucea pe care o purtăm cu toții. Și cine dintre muritorii nu-și are crucea suferințelor sale?

Cu toții stăm sub aceeași osândă a unei firii cu înclinări rele și ispititoare.

Mulți poartă crucea lipsurilor, a nevoilor, alții crucea asupririi, a calomniei, a nedreptății, crucea boalelor, a neputințelor. Cea mai grea și mai nefericită cruce, pe care o poartă omul pe pământ, este însă crucea păcatelor, crucea fărădelegilor, a răutății inimii, cari îl apasă cu muștrarea sufletului.

Iar cea mai dulce cruce este crucea pe care o purtăm pentru Hristos, pentru adevăr. Fiul lui Dumnezeu aceasta o cere dela noi.

Isus cere, ca noi să ne lăpădăm de tot ceea ce ucide sufletul, adică de păcat. Și fiindcă păcatul este pătruns adânc în toată ființa sufletului; El cere să ne lăpădăm de aceasta ființă păcătoasă și să-L iubim pe Hristos, urmându-L cu dragoste.

Atunci El ne dă o ființă nouă. Ne naște din nou, ne încredințează de Duhul lui sfânt, cu ajutorul cărui putem să trăim o viață fericită, plină de pace și bucurie.

Bunul Dumnezeu ne învrednicească să auzim glasul lui de chemare, să întărească pe fiecare din noi, să ne purtăm crucea, iar prin purtarea crucii cu răbdare creștinească, să putem ajunge la Hristos, adevărul desăvârșit. Amin.

Timișoara II, la 3 IV. 1932.

Pr. M. Șora

Cronica Pocăiților.

Răsvățirea Bapțiștilor

Afirmările pline de adevăr ale creștinilor devotați încep a spulbera convingerile celor slabi, lipsiți de virtuțile adevărului creștin.

Lipsa ordinii și a organizației își realizează efectul. Era de altfel de prevăzută.

Un curent, pornit din inițiativa străinilor contrar bisericii și a neamului nostru, nici nu putea acționa altfel. Aderenții avalanșei de pătimiști ce s'au lăsat după război, încep a se deștepta din agonie, convin-

gându-se de uneltirile „celui Viclean“, în a cărui cursă au căzut! După ce acționează, în congrese, se sbuciumă, au ziare, fac o mulțime de fapte năzdrăvane, conducătorii bapțiștilor din România, îmbătați de avântul de luptă ce vine de pe alte țărâni, încep a se iniția în acțiunile misterioase ale marilor lor conducători din străinătate, aclimatizând mârșava uneltire zisă pe românește „excrocherie“, practicându-o pe spinarea țaranului român, în aceste vremuri de criză, smulgând, din truda și sărăcia lui, cel din urmă ban spre complectă batjocorire, exploatăndu-i ignoranța.

Iată un exemplu din noianul de fără de legi ale unor conducători bapțiști de pe acestea meleaguri. Să nu se creadă că rândurile aceste sunt scrise din imboldul beției de sentimentalism ortodox naționalist!

Este realitatea dovedită de eroul nobilului gest, ce răspunde la numele de Ungureanu, secretarul general al bapțiștilor din România, care e excrocat comunitatea bapțiștă cu câteva sute de mii de lei. Acești sămănători ai urei, plătiți cu bani grei, au fost descoperiți de propriii lor aderenți, cari s'au convins de ceea ce-i caracterizează tot mai mult: „minciuna“, isvorul fecund al greșalelor ce produce desamăgirea. Preludiul răsvățirii a început...

„Sunt mulți nesupuși grăitori în deșert și amăgitori, care răsvătesc toate casele oamenilor, învățând cele ce nu se cade pentru dobândă urată...“ (Tit. I 10-11).

Semnificația cuvintelor Bibliei se împlinește.

Urmând prescripțiile Bibliei, veniți la un loc cu toții creștinii ortodocși și ve-ți avea mângăere sufletească, pentru că altfel faceți jocul dușmanilor Bisericii și a neamului nostru, care-și freacă mâinile de bucurie când văd desbinare în Biserica lui Hristos!

Aripile protectoare ale Bisericii strămoșești vă vor adăposti, fiindcă este singurul for din care radiază credința adevărată, simțirea și cugetarea românească.

Horia Vișoiu
student în teologie

INFORMAȚIUNI.

Sfintele Paști. Ni-a venit la cunoștință că în unele comune se tulbură pacea poporului cu vestea necontrolabilă, că Sf. Paști în anul acesta se vor serba cu o săptămână înainte de 1 Mai a. c.

Invităm Onor. Preoțime să lămurească poporul, că data Sf. Paști rămâne neschimbată pe ziua de 1 Mai a. c. așa precum a hotărât-o Sf. Sinod. De altcum în cursul Sf. Paști nici nu s'ar mai putea schimba această dată.

Altă crimă de pe malul Nistrului — Grănicerii sovietici ucid cu baionetele un preot moldovean. — Chișinău, 27 Martie. Sâmbătă dimineața un grup de 4 moldoveni din Rusia, printre cari se afla și un preot a încercat să treacă malul la noi prin dreptul Rezina.

Grupul a fost zărit de grănicerii sovietici, cari au deschis un foc viu asupra lor.

Trei din grup au reușit să treacă Nistru; al patrulea, preotul, de frica gloanțelor, a rămas pe loc și s'a predat grănicerilor ruși.

De pe malul românesc s'a văzut cum grănicerii sovietici au tăbărit asupra preotului și l-au ucis cu balonetele.

În aceeaș noapte a fost găsit de grănicerii noștri, în apropierea malului românesc, un copil de 6 ani, fiu de moldovean, refugiat din Rusia. Întrebat de unde este, a spus că a fost trimis de părinți să ceară mâncare la români.

Grănicerii noștri l-au primit, raportând cazul celor în drept.

O laudabilă acțiune a soc. „Crucei Roșii“ din Timișoara — Înființarea de cantine pentru elevii săraci. Secția societății „Crucea Roșie“ din localitate și-a ținut Duminică 27 Martie adunarea generală anuală în sala primăriei, sub președinția d-nei Hermina dr. A. Marta.

După cuvântul de deschidere, rostit de prezidentă, care salutând pe cei prezenți, a stăruit în desfășurarea unei munci mai intense pentru prosperarea societății.

D. Cornel Ștefan, secretar general, a citit darea de seamă a activității pe 1931.

D. I. Demenescu, expunând situația financiară, a dat citire procesului-verbal al cenзорilor și descărcării gestionare.

Procedându-se apoi la cooptarea de noul membru în comitet, au fost aleși d-nii protopop dr. Patrichie Țucra, Al. Lupu, directorul sucursalei băncii „Albina“ și I. Teodorovici, directorul sucursalei băncii „Victoria“, cenזורi; iar d-nii I. Constantinovici șeful contabil al primăriei și Virgil Spineanu, caslerul b-cii „Victoria“, supleanți.

La propunerea d-lui dr. Teleguț adunarea admite ca pentru sprijinirea și ajutorarea tineretului școlar, să se înființeze cantine școlare.

D. protopop dr. Țucra aduce apoi laude d-nei Hermina dr. Marta pentru activitatea depusă în calitate de prezidentă a societății.

D-na Marta, încheind ședința, a făcut o largă expunere a activității societății, regretând că doamnele și domnișoarele din societatea timișoreană n'au răspuns așa cum se cuvine apelului pentru urmarea cursului de infirmiere predat de d. dr. Gabor, vicepreședintele societății. D-sa a arătat mai departe modul cum s'au distribuit ajutoarele primite dela „Crucea Roșie“ a tinerimii din America, precum și darurile făcute soldaților bolnavi din spitalul militar, evidențind apoi că filiala „Crucei Roșii“ din Timișoara numără 230 membri fondatori și 2590 activi cu 54 grupări ale tinerimii.

MINISTERUL INSTRUCCIUNII PUBLICE, AL CULTELOR ȘI ARTELOR.

Tem. 14194/1373/1932.

AVIZUL

Consiliului de Avocați No. 50 | 1932.

Obiectul: Chestiunea Inspector General P. Roșlanu.

Asupra petțiilor Dlui Inspector General P. Roșlanu, înreg. la No. 12533 și 14194 | 1932, prin care

se cere ca Ministerul să renunțe la recurs contra Deciziei Curții de Apel, Sect. V-a București, No. 291 | 1931, pronunțată în contencios administrativ;

Având în vedere că Dl. P. Roșlanu a fost trimis în judecata Comisiei de disciplină pentru faptul că, înainte de a fi funcționar și înainte ca Statutul funcționarilor publici să intre în vigoare, — deoarece D-sa a intrat în funcțiune la 1919, iar faptul s'a petrecut sub ocupațiunea dușmană, — s'ar fi făcut culpabil de fapte, pentru cari a fost trimis în judecată la instanțele penale românești, dar a fost achitat și, ceva mai mult, faptele au fost considerate de instanță ca inexistente;

Având în vedere că Comisia de disciplină a găsit că poate cenzura chiar fapte anterioare intrării în funcțiune și punerii în aplicare a Statutului funcționarilor publici, cari fuseseră declarate de instanța penală ca inexistente și că, în judecată, instanța disciplinară le-a privit sub incidența penală;

Considerând că, în speță, Curtea de Apel omițând să se mai pronunțe asupra celorlalte opt motive enunțate de reclamant, s'a oprit asupra primului motiv al acțiunii în contencios, intentată de Dl P. Roșlanu contra actului administrativ făcut de autoritatea ministerială pe baza deciziei suszisei Comisii de disciplină;

Că asupra acestui motiv, violarea art. 5 din Legea Statutului funcționarilor, combinat cu art. 8 din Regulament și greșita interpretare a art. 51 și 58 din acelaș Lege și art. 91 din acelaș Regulament, Onorata Curte, după ce arată pe larg natura și rostul acțiunii disciplinare, stabilește și arată cari sunt motivele de drept și de fapt, pentru cari un fapt anterior intrării în funcțiune a unui funcționar nu poate fi cenzurat de instanțele disciplinare, mai ales când instanța penală care-l judecase anterior, l-a declarat inexistent, aducând în consecință sentință de achitare rămasă definitivă;

Că, examinând chestiunea de drept, care formează obiectul deciziei Curții de Apel, se constată că este exact în drept că, astfel cum a fost soluționată de Onorata Curte, deși ar putea face obiectul unei discuții, dar aceasta ar fi fără șansă de reușită față de argumentarea Curții, care este în acord cu doctrina și cu toată jurisprudența streină și că, deci, un recurs n'ar putea fi motivat și susținut cu succes în aceasta direcție;

Considerând, într'afară de orice hotărâre a justiției, că fapta comisă de Dl Roșlanu, pentru care fusese deferit instanței disciplinare, nu prezintă nici natura, nici gravitatea unei fapte care să conducă la un act administrativ de gravitatea celui atacat în justiție, în ipoteza dacă fapta ar fi existat și s'ar fi comis în timpul funcționării, deși ea nu existase juridicește și se comisese anterior intrării în funcțiune și anterior Statutului funcționarilor publici;

Că, în afară de aceasta slabă situație juridică, care se prezintă pentru noi, mai este încă și un alt fapt care se impune și anume că din întreg dosarul cauzei rezultă că Dl. P. Roșianu dela intrarea sa în funcțiune a dat dovezi de reale servicii aduse Statului, că a fost în tot acest timp un funcționar model și că a făcut să intre în patrimoniul Statului foarte însemnate averi, după cum însăși Onorata Curte constată în motivarea sa. Aceste fapte din dosar fac și mai grea situația noastră, deoarece pledează pentru Dl. Roșianu și conchid, că o îndepărtare a sa din serviciu ar fi nefavorabilă instituției și bunului mers al acestela;

Pentru aceste motive juridice cât și de interes administrativ, Consiliul de Avocați opinează că este cazul a se renunța la recurs.

AVOCAȚI:

sf. Ioan I. Dumitrescu
ss. Stello Voinescu
ss. Ovid C. Demetrescu
ss. Titus Dragoș
ss. George Alexianu
ss. Florica Policrat
ss. N. Voinescu.

REZOLUȚIE:

Se aprobă reintegrarea
(ss.) N. Iorga
(23. II. 1932).

Concurs de șef-contabil.

Nr. 2461/1932.

Pentru postul de șef-contabil al Consiliului eparhial ort. rom. din Arad, publicăm concurs cu termen de 15 zile, socotite dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Salarul împreună cu acest post este cel prevăzut în bugetul statului pentru postul de șef de serviciu cl. I. Reflectanții la acest post vor dovedi că au terminat cel puțin Academia de Comerț și bacalaureatul și că au dexteritatea de a conduce independent lucrări de contabilitate.

Doritorii de a ocupa acest post vor înainta Consiliului eparhial ort. rom. din Arad cererile lor, însoțite de autobiografie și dovezi autentice despre studiile lor și despre serviciile prestate până acum.

Arad, din ședința comună a secțiilor Consiliului eparhial ținută la 22 Martie 1932.

Consiliul eparhial ort. rom. Arad.

— o —

2—2

Protopopiate vacante.

Nr. 319/1932.

Pentru îndeplinirea postului de protopresbiter în tractul vacant Șiria se publică concurs cu termen de 30 de zile, socotite dela ziua ce urmează dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala“, cu dotațiunea:

I. DELA PROTOPOPIAT.

1. Retribuțiunea dela Consiliul eparhial.
2. Birul protopopesc dela fiecare preot din tract și anume una m/m de grâu în natură, ori contravaloarea în bani.
3. Dotațiunea dela Stat, conform bugetului general al Statului.
4. Spesele cancelariei ppești, conform concluzului sinodal Nr. 62 din 1914.
5. Locuință protopopească.

II. DELA PAROHIA CENTRALĂ ȘIRIA.

1. Sesiunea parohială cu drepturile de pășunat și de pădure.
2. Intregirea dotației dela Stat, conform legii în vigoare.
3. Birul și
4. Stolele legale.

Toate dările și sarcinile publice după sesiunea parohială le va suporta protopopul.

Reflectanții la acest post se avizează, ca în termenul indicat să înaltimeze subsemnatului Consiliu eparhial recursurile lor, instruite cu documentele de calificare, prescrise în §-ul 53 din Statutul organic și prin concluzul congresual Nr. 111 din 1888 și anume: să dovedească calificarea cerută reflectanților la parohiile de cl. I, să producă testimonialul de bacalaureat (Maturitate) și să dovedească prin atestat că au împlinit cel puțin 5 ani în serviciul bisericesc sau școlar cu succes deplin și că prin zelul, capacitatea și diligența lor, s'au distins pe terenul bisericesc și cultural.

Arad, din ședința plenară a Consiliului eparhial ort. rom. ținută în 22 Martie 1932.

Consiliul eparhial ort. rom. Arad.

— o —

2—3

Nr. 1912/1932.

Pentru îndeplinirea postului de protopresbiter în tractul vacant al Hălmașului, se publică concurs cu termen de 30 zile, socotite dela ziua ce urmează după prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala“ cu dotațiunea:

I. DELA PROTOPOPIAT.

1. Retribuțiunea dela Consiliul eparhial.
2. Birul protopopesc, dela fiecare preot din tract câte un șinic (120 litre) cucuruz sfărâmat, ori contravaloarea în bani.
3. Uzufuctul a 2 jug. cat. pământ tractual.
4. Dotațiunea dela Stat, conform bugetului general al Statului.
5. Spesele cancelariei protopopești, conform concluzului sinodal Nr. 62 din 1914.
6. Locuință protopopească cu intravilan.

II. DELA PAROHIA CENTRALĂ A HĂLMAGIULUI.

1. Intregirea dotației dela stat, conform legii în vigoare,

2. Birul și

3. Stolele legale.

Toate dările și sarcinile publice după beneficiile sale le va suporta protopopul.

Reflectanții la acest post se avizează, ca în termenul indicat să înainteze subsemnatului Consiliu eparhial recursurile lor, instruite cu documentele de calificare, prescrisă în §-ul 53 din Statutul Organic și prin concluzul congresual Nr. 111 din 1888 și anume: să dovedească calificare recerută reflectanților la parohiile de clasa primă, să producă testimoniu de baccalaureat (maturitate) și să dovedească prin atestat, că au împlinit cel puțin 5 ani în serviciul bisericesc sau școlar cu succes deplin și că prin zelul, capacitatea și diligența lor s'au distins pe terenul bisericesc și cultural.

Arad, din ședința plenară a Consiliului eparhial ort. român ținută în 22 Martie 1932.

Consiliul eparhial ort. rom. din Arad.

— o —

2-3

Convocator.

În conformitate cu art. 6 din Regulam. pt. Org. Desp. Asoc. Clerului A. Șaguna, prin aceasta convocăm **Adunarea generală** a desp. Arad al Asociației, care se va ține în zilele de 19 și 20 Aprilie a. crt. în localul școlii de lângă sf. bis. Catedrală din Arad, cu următorul

Program:

Ziua I. (Marți 19 Aprilie)—la orele 3 p. m. —

1. Predică ocazională înainte de mărturisire.

2. Misiuni interne cu mărturisirea preoților, a profesorilor-preoți, a funcționarilor bisericești și a absolvenților de teologie.

Ziua II. (Miercuri 20 Aprilie) — la orele 8-10 a. m. —

1. Utrenia împreună cu sf. liturghie și împărțirea preoților.

2. Predică ocazională înainte de împărțire.

3. Te-deum.

La orele 11 a. m.

1. Deschiderea Adunării prin președintele Asoc. Ioan I. Ardelean paroh.

2. Raport asupra activității pastorale a preoțimei și a cercurilor religioase din cuprinsul Desp. în anul 1931.

3. Raportul bibliotecarului.

4. Raportul Casarului. Inscrierea de membri.

5. Alegerea alor doi delegați, pe lângă președinte, la congresul viitor.

6. Propuneri.

7. Încheierea ședinței.

Arad, la 5 Aprilie 1932

Ioan I. Ardelean
președinte

Ioan Marșeu
secretar

Nr. 2869/1932.

Comunicat Oficial.

În scopul apărării pomilor fructiferi din grădini și livezi în contra insectelor rozătoare și în contra boalelor criptogamice, cari fac atâtea pagube în fructe, — Camera de Agricultură a Județului Arad a scos o publicațiune, Nr. 1430, — care conține sfaturi și procedura în scopul ce-l urmărește. Aceasta publicațiune se va trimite Onor. noastre preoțimi, pe care o invităm, că chiar și de pe amvon să îndemne credincioșii a urma sfaturile ce li-se dau în privința stărpirii insectelor și boalelor, pentru că numai urmând sfaturile bune pot conta la o recoltă bună, care va aduce folos real în marea criză economică și financiară de azi.

Arad, la 6 Aprilie 1932.

Consiliul eparhial ort. rom.
Arad.

Nr. 2479 | 1932.

Comunicat.

Sfânta Episcopie a Argeșului, cu adresa Nr. 2391 din 18 Martie a. c. ne face cunoscut, că focul a mistuit Sf. Mănăstire Turnu, dimpreună cu chiliile monahilor petrecători acolo și în dorința de-a reface, a tipărit 4 condici pantahuze, care să circule în toată țara, conform aprobării Onor. Minister al Muncii și Ocrotirilor Sociale.

Din motivele invocate, încuviințăm colectarea în Eparhia Aradului și invităm pe Cucernicii Preoți și pe binecredincioșii noștri să contribuie fiecare după putință și să ajute Sf. Episcopie a Argeșului în scopul ce urmărește.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 29 Martie 1932.

Consiliul Eparhial ort. rom. Arad.

Parohii vacante.

Conform rezoluțiunii Ven. Consiliu eparhial Nr. 2110/932, pentru îndeplinirea parohiei Duboști, protopopiatul Birchiș, devenită vacantă prin mutarea preotului Marius Țucra la Remetea-luncă, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în organul oficios eparhial „Biserica și Școala“.

Venitele parohiale sunt:

1. Uzufuctul sesiunii parohiale în estenziunea de 29 jug. parte arător, parte fânaș.

2. Uzufuctul intravilanului parohial de 800 stg□.

3. Stolele legale.

4. Birul legal, care se ia în concurs din oficiu pe baza coalei de fașione B.

5. Intregirea dela stat, care parohia nu o garantează.

6. Casă parohială nu este. Consiliul parohial însă se deobligă a achita chiria pentru locuința preotului, până se va edifica casă parohială.

7. Preotul ales va suporta toate impozitele după beneficiul parohial, va predica în Dumineci și sărbătorii și va catehiza elevii dela școala primară din loc, fără altă remunerație dela parohie.

Parohia este de clasa III-a. Recurenții vor avea să dovedească asemenea cvalificațiune.

Cei ce doresc a competa la aceasta parohie, vor înainta recursele în termenul concursual, adresate Consiliului parohial din Dubești, la oficiul protopopesc ort. român din Birchiș, ajustate cu documentele cerute și se vor prezenta în acest interval în sf. biserică din loc, în vre-o Duminică ori sărbătoare, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice, observând strict dispozițiunile §-ului 33 din Reg. pentru parohii. Cei din altă Eparhie vor dovedi că au binecuvântarea Prea Sf. Sale Părintelui Episcop eparhial spre a putea recurge.

BCU Consiliul parohial

În înțelegere cu Traian Cibian protopopul Birchișului.

1—3

Pentru îndeplinirea parohiei vacante de clasa a doua din Turnu, în urma trecerii în pensiuine a preotului Gheorghe Braglia și în urma rezoluțiunii Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 2246/1931 și 2558/932, se publică concurs cu termen de 30 zile, computat dela prima publicare în organul oficial „Biserica”și Școala”.

Emolumentele sunt:

1. Casa parohială.

2. Sesiune parohială din 23 jughere pământ.

3. Birul legal și stolele legale.

4. Intregirea de salar dela Stat.

Alesul va suporta toate contribuțiile după venitul preoțesc și, pe lângă celelalte îndatoriri, va catehiza elevii dela școala primară din loc.

Doritorii de a reflecta la acest post — își vor înainta cererea de concurs, ajustată regulamentar, Oficiului Protopopesc din Arad în termenul legal, în care răstimp — pe lângă încunoștințarea prealabilă a Protopopului, vor avea să se prezinte în sf. biserică din loc, spre a-și arăta dexteritatea în rituale și oratorice. Reflectanții din altă Eparhie vor avea să dovedească consimțământul Prea Sfințitului Părinte Episcop al Aradului.

Consiliul Parohial ort. rom. din Turnu.

În înțelegere cu: Traian Vaflan m. p. protopop.

—o—

1—3

In atențiunea Onor. D-ni conducători ai Oficiilor Parohiale.

Librăriei Diecezane Arad str. Eminescu No. 18 i-a reușit a se pune în legătură cu o fabrică de lumânări, ce ard fără să facă fum sau să picure, astfel că este în situație a oferi pe un preț convenabil numai lumânări de cea mai bună calitate în orice dimensiune și cantitate :

Lumânări de ceară garantată albită	kgramul	Lei	320
Lumânări cu compoziție de 50% ceară albită garant.	„	Lei	250
Lumânări din ceară naturală de albine nealbită	„	Lei	200
Lumânări din ceară minerală albită	„	Lei	150
Lumânări din ceară minerală nealbită	„	Lei	100
Lumânări din comp. de ceară minerală alb. cu 50% paraf.	„	Lei	70

precum și toate recvizitele bisericesti necesare, ornate, reverenzi, icoane pictate pe pânză, lemn ș. a. cu prețuri foarte reduse, oleiu pentru candelile ș. a.